

ת"פ (פתח תקווה) 13071-03-16 - מדינת ישראל נ' ריאד כעביה

ת"פ (פתח-תקווה) 13071-03-16 - מדינת ישראל נ' ריאד כעביהשלום פתח-תקווה

ת"פ (פתח-תקווה) 13071-03-16

מ"ת (פתח-תקווה) 13080-03-16

מספר פל"א 93981/2016

מדינת ישראל

נגד

ריאד כעביה

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[29.03.2017]

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

ב"כ המאשימה עו"ד צליל משיח

ב"כ הנאשם עו"ד וויסאם כעביה

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 בחוק העונשין תשל"ז-1977.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, שימש הנאשם כנהג משאית וכך גם המתלונן. ביום 2.3.16, הגיעו השניים לפרוק סחורה ואז נוצר ביניהם ויכוח לגבי כניסת המשאיות למתחם ופריקת הסחורה. המתלונן ירד מהמשאית, וניגש לכיוון משאית הנאשם ומשהתקרב אליו, זרק עליו הנאשם מוט ברזל אשר פגע במצחו. כתוצאה מכך, פונה המתלונן באמבולנס לבית החולים ובמצחו בוצעו 5 תפרים.

במסגרת הסדר הטיעון, עותרת המאשימה להשית על הנאשם חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן עונשים נלווים, ואילו הנאשם עותר להשית עליו מאסר על תנאי וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, על הנזק אשר נגרם למתלונן, וכן על העולה מתסקיר שירות המבחן לרבות ההמלצה להשתתף מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מנגד טען ב"כ הנאשם, ראשית באשר לנסיבות האירוע ובכלל זה, טענו הן הנאשם והן בא כוחו כי המתלונן פתח את דלת המשאית של הנאשם, ולפיכך כדרך התמודדות אשר כיום הבין הנאשם כי אינה מקובלת, השליך לעברו הנאשם את מה שהיה ברכבו על מנת להגן על עצמו.

דברים דומים עולים גם מתסקיר שירות המבחן במסגרתו תיאר הנאשם כי המתלונן משך אותו מהמשאית בליווי קללות ומכות ולפיכך, הגיב הנאשם לשיטתו בדרך של הגנה עצמית והשליך את הסיבות לביצוע העבירה על המתלונן. באשר לכך ייאמר כבר עתה כי בהתאם לסעיף 40 י' בחוק העונשין, מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ייקבע על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה. אומנם ניתן בשלב הטיעונים לעונש להביא ראיות מטעם הנאשם, ובלבד שאלו אינן סותרות את הדברים שנקבעו בשלב בירור האשמה, ואולם בענייננו נשמעו כאמור טענות בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה. אין המדובר בהבאת ראיות ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ולפסיקת בית המשפט העליון בהקשר זה, על כתב האישום בוודאי כאשר מדובר בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר, לכלול את מלוא הנסיבות הרלבנטיות ולפיכך, גזירת הדין תעשה תוך הסתמכות על כתב האישום המתוקן במסגרתו צוין אך שהמתלונן ניגש לכיוון משאית הנאשם ולא צוינו העובדות הנוספות לקולא בכל הנוגע לפתיחת דלת המשאית, לניסיון הוצאת הנאשם מתוכה ולתקיפתו.

נוכח דברים אלו, הרי שאין חולק כי הנאשם פגע בזכותו של המתלונן לשלמות גופו, ולשלמות נפשו. עסקינן במעשה אלימות אשר הופך נפוץ יותר ויותר במחוזותינו כאשר צדדים פותרים סכסוכים בגין אירועים של מה בכך, ובגין מחלוקות קלות ערך, בדרך של אלימות. על בתי המשפט לתרום תרומתם על מנת למגר אלימות זו. לא ניתן להקל ראש בהשלכת מוט ברזל לעברו של מתלונן, כאשר המוט פגע כאמור במצחו והוא נזקק ל-5 תפרים. בנסיבות אלו, תוך התחשבות בנסיבות ביצוע המעשה, בערכים המוגנים שנקבעו, ובמדיניות הענישה, הרי שמתחם העונש ההולם הינו החל במספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכלה ב-10 חודשי מאסר ממש. אשר לגזירת הדין בתוך המתחם, הרי שבראש ובראשונה יש להביא את הודאתו של הנאשם ואת נטילת האחריות על ידו. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם הינו יליד שנת 1963, נעדר עבר פלילי אשר תפקד באופן נורמטיבי עד האירוע. נשוא כתב האישום ובכלל זה, שירת שירות ממושך בצה"ל והוא עובד בשתי עבודות ומתמודד עם מצב כלכלי מורכב ועם בריאות לקויה.

בענייני הוגש תסקיר שירות המבחן אשר כאמור לא בא בהמלצה. מהתסקיר עולה כי הנאשם נטה להשליך את הסיבות לביצוע המעשה על המתלונן ומזער מחלקו. הוא אומנם ביטא חרטה, אולם שירות המבחן התרשם כי החרטה נובעת מהמחירים האישיים אותם משלם הנאשם ולא מתוך הבנה והפנמה לפגיעה שגרם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל מאפיינים אנטיסוציאליים, ואולם העריך כי במצבים בהם הוא חווה זלזול קיים סיכון להגיב בדרך פוגענית. מאחר שהנאשם התקשה להתבונן באחריותו האישית, ושלל נזקקות טיפולית, סבר שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירה בעתיד, לפיכך המליץ כאמור על השתתף מאסר אותו ניתן להמיר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

שמעתי את דברי ב"כ הנאשם בכל הנוגע למחירים אותם שילם הנאשם עד עתה ובכלל זה שהותו במעצר בית וכן את הערכתו כי ככל שיוטל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות, ייתכן והוא יפטר מעבודתו.

שקלתי את השיקולים לקולא יחד עם זאת, אני סבורה כי במכלול הנסיבות ובכלל זה, תוך התחשבות בהמלצת שירות המבחן, הרי שעמדת המאשימה לעונש הינה עמדה מידתית ואף מקלה.

נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

לבקשת הנאשם יקוזז הפיצוי מהפיקדון במ"י 8088-03-16 והיתרה תשולם עד ליום 1.5.17.

לבקשת הנאשם יחל מועד עבודות השירות ביום 4.7.17, אז יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז צפון בשעה 08:00.

לבקשת הממונה, מוזהר הנאשם כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה, או להגיע בגילופין וכי התנהגות שכזו, תהווה עילה להפסקת העבודות ולריצוי העונש במאסר ממש.

ניתן בזאת צו לחילוט המוצגים בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ז, 29/03/2017 במעמד הנוכחים.